

[Ministeren for skatter og afgifter]

ge. Jeg erkender, at der er usikkerhed omkring opgørelsen af sådanne størrelser, men der er tale om meget betydelige beløb, uanset hvordan man regner dem ud, og uanset om man varierer lidt på forudsætningerne.

Med hensyn til § 8, stk. 11, skal jeg blot sige, at der er ikke tilsigtet – og der er efter min opfattelse heller ikke forekommet i formuleringen – nogen modstrid med de aftaler, der er indgået mellem skatteyderne og statskattedirektoratet, hvor der har været tale om henstand.

Anders Poulsen (V):

Når ministeren siger, at han ikke finder det forsvarligt at argumentere med provenustørrelserne på den måde, som jeg har gjort, må jeg svare tilbage, at jeg finder det ikke forsvarligt at argumentere med disse provenustørrelser, som ministeren har gjort. For ministeren er jo vidende om, at investeringerne i landbrugssektoren er faldet ganske voldsomt, og at disse talstørrelser for faldet er kommet frem, efter at ministeren har regnet provenu ud for de forskellige ordninger, der ligger inden for 1,2 mia kr.-rammen.

Jeg kan oplyse, at på maskinområdet er det sådan, at investeringerne i landbrugssektoren er faldet fra i 1979 at være i størrelsesordenen 3 mia kr. til i 1981 at være nede i størrelsesordenen 1,2 mia kr., altså et fald på 1,8 mia kr. Tager vi bygningsområdet, er der et tilsvarende fald i investeringerne, også i størrelsesordenen 1,8 mia kr. Altså et samlet fald på 3,6 mia kr. i investeringerne. Med blot en smule velvilje fra ministerens side kunne det meget let havde medført, at man havde overført det provenutab, som ikke kommer til at optræde på investeringsfradragområdet, på området forhøjelse af begyndelsesafskrivningerne, til dette besætningsområde. Så var tingene gået op. De provenumæssige beregninger kunne ganske udmærket have hængt sammen alligevel.

Men vi har altså konstateret, at forligspartierne og regeringen har låst hinanden fast i en situation, som gør, at de ikke kan bevæge sig til her at medvirke til en rimelig lovmæssig løsning vedrørende beskatningen af landbrugets husdyrbesætninger.

Med hensyn til ministerens bemærkninger i relation til § 8, stk. 11, at det har ikke været tilsigtet, glæder det mig, at det ikke har været

tilsigtet, og det må vel samtidig indebære et løfte fra ministerens side om, at hvis der er en forskel her, bringer ministeren det på plads; det må være ministerens opgave.

Glistrup (FP):

Ministeren har utvivlsomt ret, når han i sin argumentation over for ændringsforslagene til § 8 anfører, at som regeringen har tilrettelagt finanspolitikken, må man forudse, at de tre år, der særlig kommer i fokus, vil frembyde nogle ganske betragtelige underskud på statsfinanserne, formentlig i størrelsesordenen 60.000 mill. kr. det første år, 75.000 mill. kr. det andet år og 100.000 mill. kr. det tredje år. Det er unægtelig nogle gevaldige tal, vi her taler om, og derfor synes jeg nok, at selv om man lagde ministerens tal til grund, altså at dette her drejer sig om noget i størrelsesordenen 100 mill. kr., drukner det ganske og aldeles i forhold til de kæmpe-mæssige finansunderskud, vi under alle omstændigheder vil få, hvis man får lov til at fremture med den foreløbigt tilrettelagte finanspolitik.

Men det, der er humlen i det, er for det første, at det ikke bare er staten, der tilsyneladende vil få det dårligt økonomisk i de kommende tre år, hvis den hidtidige politik får lov til at fortsætte, men at også landbruget vil få det dårligt – efter alt, hvad vi ved – og derfor er det nok mere nærliggende at tage hensyn til den part, der hedder landbruget, end til den part, der hedder det store, sorte hul, som statskassen kommer til at repræsentere i disse år.

De provenuberegninger, som ministeren har foretaget som grundlag for det indgåede forlig, som er fra den tragiske særskats såkaldt glade socialistdage, hvor man jo opfattede landbruget som noget, der havde nogle gevaldige indtægter, som man bare kunne malke på, er efter alt at dømme totalt forældede. Under alle omstændigheder er der tale om, at man for første gang i 78 år reformerer dette område, og man er enig om, at landbruget under alle omstændigheder skal have de fradrag, som man her diskuterer, men man diskuterer bare, om de skal gives i det ene eller det andet år, og så er det unægtelig både af administrative grunde og ud fra mere erhvervspolitiske hensyn til landbrugets udvikling det mest hensigtsmæssige at give